

Desuden ansættes ved Stamstutteriet:

En Underbestyrer med aarlig
Gage 1,000 Rbd.
og fri Bolig.

En Skaffer med aarlig Gage 500 —
og fri Bolig.

Ved Landstutteriet:

En Underbestyrer med aarlig
Gage 600 —
og fri Bolig.

I Reglen skulle Underbestyrerne tillige være
Dyrlæger og Skafferen Berider.

Samtlige disse Embedsmænd udnævnes af
Kongen. De øvrige Betjente ved Stutterierne
antages og affædiges af Landstutimesteren.

§ 25.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1852.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast
ere saalydende:

Under Rigsdagens forrige Sæstion indkom
til Indenrigsministeriet et Andragende, hvori
flere af Rigsdagens Medlemmer for Ministe-
riet udtalte som deres Anskuelse, at det, med
Hensyn til den vigtige Plads, Huusdyr — og
navnlig Hestearlen indtager blandt Landets
Indtægtskilder, især paa Grund af den i den
senere Tid tilknyttede directe Afsetning til
England, vilde være nødvendigt, at Spørgs-
maalet om, hvorledes der hensigtsmæssigt kunde
virkes til denne Sags Fremme, undertastedes
en fleersidig Drøftelse og omhyggelig Over-
veielse af Sagkyndige, for at de Summe, som
af Staten anvendes til dette Diemed, kunne
finde den meest tilfredsstillende Anvendelse og
bringe Huusdyravlen til den Udvikling, som
vore Forhold opfordre til. Da de derhos for-
meente, at dette bedst vilde kunne opnaaes ved
Nedsættelsen af en Commission, bestaaende af
Sagkyndige fra Danmarks og Slesvigs for-
skjellige Egne, hvis Opgave det vilde være at
afgive Betænkning om Hestes og Huusdyr-
avlens nærværende Tilstand her i Landet og
at fremkomme med Forslag og Plan til dens
fremtidige Udvikling og Forbedring, androge
de paa, at Indenrigsministeriet snarest muligt
vilde foranstalte Sammentrædelsen af en saa-
dan Commission.

Efter de Forhandlinger, som under Be-

handlingen af Finantsloven paa Rigsdagens
forrige Sæstion havde fundet Sted og efter de
forskjellige Ansuelser, som der navnlig paa
hadde søgt at gjøre sig gjældende med Hensyn
til det saa ofte drøftede Spørgsmaal om, hvilke
Foranstaltninger der fra Regjeringens Side
rettest burde træffes til Hestearlens Fremme,
maatte ogsaa Ministeriet ansee det ønskeligt, at
en Commission som den foreslaaede blev ned-
sat. Medens Ministeriet saaledes troede at
burde gaae ind paa dette Andragende, antog
det, at en saadan Commissions Virksomhed
nærmest maatte gaae ud paa at overveie og
udkaste en Plan, som kunde tjene til Grundlag
for et Lovforslag angaaende, paa hvilken Maade
der ved Anvendelsen af den mindste Udgift fra
Statens Side hensigtsmæssigt kunde virkes til
Huusdyravlens Fremme her i Landet, samt at
disse Foranstaltninger nærmest maatte være be-
regnede paa det egentlige Kongerige Danmark,
dog saaledes, at Hensyn toges til Muligheden
af deres Udstrækning til Slesvig.

Efterat Ministeriet i Overeensstemmelse
hermed var indgaaet med allerunderdanigst
Forestilling til Hans Majestæt Kongen,
behagende det Allerhøiøstsamme ved allerhøieste
Resolution af 19de Januar d. A. allernaadigst
at bifalde Udnævnelsen af en saadan Commis-
sion, bestaaende af endeel af Ministeriet fores-
laaede Mænd fra Landets forskjelligte Egne, og
blev Ministeriet derhos, efter derom gjort Ind-
stilling, ved allerhøiestbemeldte Resolution be-
myndiget til endvidere at lade indtræde i Com-
missionen hvem det ellers maatte finde An-
ledning til at anmode derom.

Den i Genhold hertil nedsatte Commission
har, efter at have tilendebragt sine Forhand-
linger, til Indenrigsministeriet indsendt den
hermed i Aftryk følgende Betænkning over de
forskjellige Gjenstande vedkommende Huusdyr-
avlens Fremme.

Denne Commissions Betænkning gaaer
fornemmeligen ud paa, at Staten med Hensyn
til Huusdyravlen i Almindelighed, navnlig
med Hensyn til Hestes Dvæg, Faares og
Evineavl, bør virke til sammes Fremme ved
aarlig Uddeling af Præmier for de bedste Til-
sægsdyr, saaledes at der i ethvert Amt, hvor
landøkonomiske Selskaber findes, tilføiges disse